

[Finansministeren.]

sen eller paalægge vedkommende Skatteraad eller Skyldraad at foretage en Ændring. Og er der i Sagen Tale om Efterbetalings- eller Bødeansvar, er det Ligningsraadet, der gør Indstilling herom til Finansministeren. Endvidere gør Raadet Indstilling til Ministeriet angaaende Affattelsen af Selvangivelsesblanketterne.

Ligningsdirektoratets Opgave vil først og fremmest være den, paa Grundlag af de Retningslinier, som Ligningsraadet har fastlagt, at øve en større praktisk Indsats, end der hidtil har været Mulighed for, til Fremme af en god og ensartet Ligning og Vurdering Landet over. Det gælder her som paa saa mange andre Omraader, hvor den menneskelige Skrøbelighed gør sig gældende, at det forebyggende Arbejde er det, det først og fremmest kommer an paa. Derfor er det i Lovforslaget bestemt, at der forud for hver almindelig Ligning og Vurdering skal udarbejdes en Plan over Fremgangsmaaden ved Udøvelsen af den tilsynsførende Virksomhed, og Ligningsdirektoratet skal da i den Tid, da Arbejdet ude omkring foregaar, sætte Kræfterne ind paa at regulere og sikre det almindelige Ligningsgrundlag bedst muligt ved at staa til Raadighed med sagkyndig Bistand for de skatteansættende Myndigheder. Ved en saadan Forhaandsvejledning i Forbindelse med en Efterkontrol af de svage Punkter i Lignings- og Vurderingsfortegnelserne vil det sikkert være gørligt med et efter Opgaven afpasset Personale at naa frem til større Ensartethed og dermed til større Ligelighed i Byrdernes Fordeling, end Tilfældet er under den nuværende Ordning.

Landsskatteretten skal bestaa af en af Kongen udnævnt Formand samt 14 Medlemmer, hvoraf 6 vælges af Rigsdagen og 8 af Finansministeren, svarende til, hvad der er foreskrevet for Ligningsraadets Vedkommende. Der er dog her givet den særlige Regel, at Formanden og mindst 2 af de af Finansministeren valgte Medlemmer skal opfylde Betingelserne for at være Landsdommer. Ligesom i Ligningsraadet skal 4 af de ministerielt valgte Medlemmer være Repræsentanter for Landbruget, Industrien eller Haandværket, Handelen og Arbejderne. Tilsammen faar Erhvervene saaledes 8 Repræsentanter i Retten og i Raadet, medens der for Tiden kun er sikret Hovederhvervene 3 Repræsentanter i Landsoverskatteraadet. Rigsdagen vælger i alt 12 Medlemmer, hvad der svarer til det Antal af Over-Skyldraads- og Landsoverskatteraadsmlemmer, som nu udpeges af Rigsdagen.

Naar man er gaaet den Vej at samle

Arbejdet med den personlige Ligning og Ejendomsskyldvurderingerne under fælles Rammer, skyldes det dels Opgavernes beslægtede Karakter og Vurderingernes Betydning som Ligningsgrundlag for personlige Skatter, dels de rent administrative Fordele, der vil kunne opnaas ved en saadan Ordning, bl. a. med Hensyn til den mest formaalstjenlige Udnyttelse af det i Institutionerne ansatte Personale. Selv om Landskatteretten og Ligningsdirektoratet hver vil faa to Underafdelinger, henholdsvis for personlig Skat og for Ejendomsskyld, vil den fælles Ledelse sikkert i mange Henseender være den mest økonomiske og gøre det muligt at fordele Arbejdskraften under Hensyntagen til Sæsonforholdene, der jo er forskellige for den personlige Ligning og for Skyldvurderingerne.

Med Hensyn til Sagernes Behandling ved Landsskatteretten skal jeg nævne, at Retten, hvor en Sag ikke er tilstrækkelig oplyst, er forpligtet til af egen Drift at søge yderligere Oplysninger tilvejebragt, ligesom Klageren har Adgang til selv eller ved anden Mand at give Møde og udtale sig mundtligt for Retten. Ligningsmyndighedernes Synspunkt skal over for Retten fremføres af Ligningsdirektoratet ved skriftlig Udtalelse i de enkelte Sager og tillige gennem mundtlige Udtalelser, hvor Ligningsdirektøren finder særlig Anledning dertil.

Skatteydernes Adgang til at faa Skatte-spørgsmaal frem for de almindelige Domstole er opretholdt i samme Omgang som hidtil, dog at det nu fastslaas, at Sagen først skal være indbragt for og paakenndt af Landskatteretten eller, hvor Betingelserne for Paaanke dertil ikke er til Stede, forelagt Finansministeriet med Andragende om Tilladelse til at indbringe Sagen for Landskatteretten. En under Domstolene henhørende Sag kan dog altid uden yderligere Opsættelse indbringes for disse, naar der er gaaet mere end 6 Maaneder, efter at Sagen er indbragt for Landsskatteretten, eller, naar Andragende til Finansministeriet om Sagens Indbringelse for Landsskatteretten ikke er imødekommet, inden 6 Maaneder efter Andragendets Indgivelse. Naar der er sat en saa lang Frist, skyldes det, at Skattesager ofte kræver omfattende og vanskelige Undersøgelser, inden Afgørelse kan træffes. I øvrigt maa Sag anlægges ved Domstolene inden 6 Maaneder efter Afsigelsen af Landsskatterettens Kendelse eller, hvor Tilladelse til Indbringelsen for Landsskatteretten ikke gives, inden 2 Aar efter Udløbet af det paa-gældende Skatteaar.

Idet jeg endvidere gør opmærksom paa,